

KirkeBladet

for
Skellerup
og Ellinge
sogne

Nr. 34

Nov./dec./jan. 1998/99

18. årgang

Invitation

Sykredsen holder adventsmøde i præstegården den 6. december. Kl. 14,00 er der gudstjeneste i Skellerup kirke. Derefter er der kaffebord i præstegården og salg af håndarbejde i konfirmandstuen. Overskuddet går til sognenes u-landsbarn.

Høstgudstjeneste

Hvem af os kan sige sig helt fri for at tænke: Det her kan ikke passe. Hvem gribes ikke som det første af den mistro – at sådan noget som Lazarus' opvækelse, det kan ikke ske? Sådan er det at være et moderne menneske. Det er vores lod – at vi har fået pillet troen ud af kroppen. Vi ved så utroligt meget. Vi har adgang til en næsten uendelig mængde viden. En eller anden fortalte mig for nylig, at hver femte danske husstand nu har adgang til internettet. Vi kan altså søge al verdens viden. Og vi ved alt og tror intet. Det er dér, vi står. Vi har ingen rigtig tro, vi går lige ind og undersøger det på internettet. Hvor mange døde er opvakte – ingen. Død er død. Alt er for os det, vi sanser og erfarer og ved. Vi sidder alene foran skærmen – for man skal have hver sin. Det er en personlig computer, en skærm kan man ikke dele. Og dér foran skærmen, der er jeg mig selv. Min verden er de ting PC'en fanger ind. Verden og mennesker er ting udenfor mit ansvar. Jeg gør, hvad der passer mig – verden er jo den samme. At være moderne er at være ene med sin viden, og vide at man er ene med sit liv og sin død.

Med beretningen om Lazarus kommer der en fortælling ind i vores verden, der siger noget ganske andet. Den trækker mig væk fra skærmen. Døden og dermed livet er ikke, som jeg tror, at jeg ved. For Gud er herre over liv og død, og Han vil, at jeg skal opstå. Marta og Maria – de to søstre – de har det ligesom vi. De græmmer sig, ja de er nærmest bebrejdende. De ved – hvordan det er med liv og død. »Havde du være her«,

siger de, »så var vores bror ikke død«. Ligesom vi skælder ud på læger og sygehuse – de begår jo hele tiden fejl. Vi finder fejl i forløbet, når dem vi holder af dør. Vi finder nogen, som vi kan bebrejde. De gjorde det ikke godt nok. De gav den forkerte medicin, de holdt ikke ordentlig vagt, de havde ikke det rigtige udstyr. Vi gør brug af vores viden, vi tror ikke, vi dækker vores sorg og fortvivlelse til – på den måde. For vi er alene, uden troen. Men med Jesus sker det ufattelige – at vi ikke er alene med døden. At Han lukker verden op – troens verden, som vi ikke kan vide om. Liv og død kan ikke rummes i computeren. Døden er ikke – tryk på knappen og skærmen går ud. Livet og døden er noget, vi deler med Gud. Og din adgangskode til det er troen, det ene: at du tør tro. Det kan ikke vides, ikke prøves, ikke føles – det kan kun troes. At Kristus døde for dig. Derfor er dit liv et liv i Ham. Vore liv er mere end det, vi kan vide. Livet er mere end ensomhed. Når man tror, opløses ens sikre viden i tilgivelse og forventning om nåde. I et fællesskab med Gud om livet. Og det giver hvile til hoved og krop, der skal vide og opleve så meget. Viden kan også for os opløses i troens fællesskab med Gud. Lazarus er et tegn på – at også vores død er et møde med Gud. Lazarus er et tegn på – at vores sikre viden er lille imod Guds nåde.

- - -

I dag fejrer vi vores høstgudstjeneste. Vi gør det, fordi høsten ikke kun er maskinerne, der kører, lange arbejdsdage, udbyttet, der bliver målt og vejat.

Høsten er også et tegn – et tegn på, at vi deler livet med Gud. Når vi tænker nøje efter, er høsten jo ikke blot vores værk. Det store udbytte er ikke bare et produkt af vores kæmpeviden om jordbund og sprøjtemidler og forædlingsarbejde og teknisk kunnen. Enhver høst – stor eller lille – er et produkt af spiringens og vækstens mirakel. Høsten er »hvor Gud det vil«. Vi kan vælge at se bort fra det. I vores hovmod at lade det ude af betragtning og brokke os over – at maskinstationen var for længe om det eller for sløsede eller brokke os over, at al det

miljøsvineri forandrer vores vejr eller noget andet. Men når vi holder høstgudstjeneste – så er det for at få lov til at træde ud af brokkeriet og tro. Høsten er ikke bare til glæde, fordi vi fik noget at leve af i det næste år. Nej, høsten er til glæde – fordi den mere end noget andet forkynder for os – at vi ikke er alene i verden, ikke alene om lidelse og død. Høsten er et tegn på – at mennesket er i Guds varetægt om det lever eller dør. Amen.

Lone Wellner Jensen

Erindringer

– skrevet af Karen Jørgensen til hendes barnebarn

Kære lille Marie!

Nu skal jeg prøve at fortælle lidt om, hvordan det var at fejre julen for over 50 år siden på en bondegård, hvor der var fire heste, tolv køer, små kalve, store og små grise, tre får og en del høns og ænder og selvfølgelig en hund til at fange rotter og Misser til at fange mus. Vi boede i en lille landsby med elleve gårde og fire huse og en møller til at male kornet til dyrene. Når vi nærmede os julen, var der mange ting at gøre. En måned før jul skulle der brygges øl. Min far spændte hestene for vognen og kørte til bryggeriet med nogle sække byg og fik dem byttet med malt (det er spiret byg, som er valset). Det skulle bruges til at brygge øl af. Det var spændende at være med til. Der blev fyret op under bryggekedlen (grukedlen) tidlig om morgenen, og vi var ikke færdige med at brygge før aften, men så stod der også et stort kar med 24 spande øl, så skulle der hældes ølgær i det, inden det var helt koldt. Når det så havde gæret i tre dage, blev det »tyllet«. Det vil sige, at det blev hældt i en stor tønne nede i kælderen, og så kunne vi tappe af det gode juleøl. Åh, hvor det smagte godt. Vi børn måtte drikke så meget, vi kunne, for det var sundt og godt, sagde min mor. – En gang skete der noget forfærdeligt. Vores lille kattekilling druknede i ølkarret. Ingen havde set den falde i, og først da øllet var tyllt, fandt vi den på bunden af det store kar. Men tro mig, vi børn fik besked om ikke at sige det til

nogen, for så meget øl kunne vi da ikke smide ud. Det var ikke sjovt for os, og hver gang jeg drak øl, tænkte jeg på den lille mis, men øllet smagte godt alligevel.

Vi havde ingen julekalender eller lys med tal på. Adventskrans kendte vi heller ikke, men der var så meget, vi kunne og skulle hjælpe med i december måned, både inde i huset og ude i stald og lade. – Storvasken af tøj varede to hele dage. Den første dag det fine tøj og næste dag det grove tøj. Sæbevandet fra sidste vaskedag blev til slut brugt til at skure trappesten og rendesten. Det »lille hus« blev også skuret og gjort rent, og et rent gardin blev hængt op, så var det lækkert!

Men det sjoveste at hjælpe med var nok julebagningen – brune kager, jøde-kager, klejner og en masse pebernødder, til sidst lagkage og kringle. – Julegrisen skulle også slagtes. Det var et stort arbejde. Der skulle laves medisterpølse, leverpostej, finker og sylte. Så skulle det også helst være frostvejr, for fryseboksen var ikke opfundet. Meget af vores julegris blev givet væk til dem, der ingen julegris havde, til dem, som hjalp os i høsten, til dem, som var syge, for de skulle også smage vores gode gris. Min mormor og morfar blev der sendt en pakke slagtemad til. Det var deres julegave. Min farmor boede hos os. Hun var så god til at pakke ind. Pakkerne skulle jo sendes samme dag, som grisen var slagtet. Det var spændende at være med til! Om aftenen var

vi allesammen meget trætte, men inden vi gik i seng, fik vi et stykke stegt medisterpølse, uden kartofler eller brød til. Det var en »himmerigsmundfuld«. Og så vidste vi, at der ikke var mange dage til jul.

Dyrene skulle også have det ekstra godt i julen, så der var travlhed i stald og lade. Alt skulle være let at gå til for dem, der skulle passe dyrene i julehelligdagene. Hos os var det min far og mor, der gjorde det, så fodermester og karl kunne tage hjem og fejre julen.

En af de sidste dage før jul kom en mand kørende med sin hest og vogn. Vognen var helt fyldt af juletræer. Så var der fest, når han kom kørende ind i gården. Så skulle vi allesammen være med til at vælge det kønneste. Det tog lang tid, men vi fik altid det aller kønneste af alle dem, han havde. Når så manden havde fået sin enkrone for træet, skulle han ind og smage julekagerne og have et krus juleøl. Så ønskede han glædelig jul og kørte videre.

Hos købmanden i en anden lille by købte vi julelys og fehår. Det er det eneste, jeg husker, der blev købt til julen.

Dagen før juleaften blev der fyret op i den fine stue, og juletræet blev sat ind og pyntet. Det var vi alle med til, undtagen min farmor, hun bagte æbleskiver, som vi altid fik lillejuleaften. Så var travlheden forbi, og vi var færdige til at holde jul.

Juleaftensdag om eftermiddagen fulgtes børn og unge til kirken. Vi var tit mange, der gik den lange tur. Vi sang og havde det så dejligt. Jeg synes nu altid, der var sne, men det kan nok ikke passe. Når vi gik fra kirken, hvor vi havde sunget alle de kønne julesalmer, ja så var det jul. Vi, der havde fulgtes ad, gik

med hinanden hjem og ønskede glædelig jul. Alle steder fik vi småkager og et glas øl. Der lugtede så dejligt af jul alle steder.

Hjemme hos os var julegæsterne kommet, og jeg kunne nå at hjælpe min far med at give dyrene hø. Det fik de altid juleaften. Andre dage fik de halm. Så var vi parat til at gå til bords. En gryde med dejlig risengrød blev sat midt på bordet. Der var ingen mandel i. Det kendte vi ikke. Efter risengrøden fik vi ribbensteg og medisterpølse og så til slut æblekage med flødeskum. Misserne fik resten af grøden, og hunden fik nogle gode ben at gnave. Så var alle mætte, og det gik stærkt med at få ryddet til side, så juletræet kunne blive tændt, og vi slog kreds om det, undtagen min far, han satte sig for bordenden med salmebogen og bestemte, hvad vi skulle synge, og han læste juleevangeliet for os. Vi børn fik en marcipangris og et par hjemmesyede sutsko. Det var de julegaver, der var. Sådan var det den gang. Slik fik vi heller ikke, men alle de æbler og pærer fra haven vi kunne spise. Til slut legede vi og spillede med pebernødder, og så var juleaften forbi, og vi gik glade og trætte i seng.

Kærlig hilsen farmor

Besøg ved invasionskysten

Under et besøg i Paris i efterårsferien tog vi en tur til krigsgravene i Normandiet, nærmere betegnet stranden Omaha. Når man står ved klinterne ved kirkegårdens nordende og ser mod vandet, så er det en af de ialt fem landgangsstrande, man har foran sig. Kirkegården er således lagt ved det sted, hvor historiens største landsætning af tropper fandt sted under anden verdenskrig. Selve kirkegården dækker et areal på ca. 70 hektar, så den er virkelig stor.

I alt er der begravet 9.386 soldater her, 307 af gravstenene bærer mærket »Unknown« – ukendt. De jordiske rester af op imod 14.000 andre tropper, der oprindelig var begravet i denne region, blev fragtet hjem til USA på anmodning af de efterladede.

Når man står og ser på de snorlige rækker af hvide kors og jødestjerner, er det næsten ikke til at fatte, at så mange unge mennesker i deres bedste alder måtte lade livet her, og så er det jo ikke det eneste sted, der er grave.

Området blev færdiggjort i 1956, og indvielsen fandt sted den 15. juli s. å. Ved mindesmærket, som består af en halvbuet søjlegang – en såkaldt loggia –

er der placeret en 6,7 m høj broncestatue visende en spændstig ung mand, en hyldest til dem, der mistede livet i forbindelse med landgangen.

Ved mindesmærket ligger også en have, udformet som en halvbue: »De savnedes Have«, 1.557 savnede soldater, hvis lig aldrig blev fundet, eller var umulige at identificere, og som gav deres liv for fædreland. Der er iøvrigt ingen danskere på kirkegården, men søger man en bestemt grav, er der lister over de begravede.

Vedligeholdelsen af både kirkegården og mindesmærket påhviler en amerikansk kommission, og det er virkelig flot holdt med pasning af plæner og blomster.

For vi som besøgende har man mulighed for i ro og mag at gå ned mod stranden og tænke på hin junidag, at det var på dette sted, at de seks divisioner under amerikansk, canadisk og engelsk kommando, stred sig op mod bakkerne. Man kan så prøve at leve sig ind i den virkelighed, de tusindvis af unge mænd oplevede dén gang, hvis dette da overhovedet er muligt!

Inger og Tage Kildegaard

Fra menighedsrådene

Renovering af kapel ved Ellinge Kirke

Grundet massive fugtproblemer og et ødelagt og skjoldet gulvtæppe i kapellet, som absolut ikke længere så godt ud, besluttede vi i menighedsrådet at få gjort noget ved dette. Da vi kunne se, at økonomien kunne bære en omklavnin, gik vi i gang i juni måned.

Kapellet blev forlænget med de to gamle redskabsrum mod nord, som ikke længere blev brugt. Der er lagt nyt flisegulv oven på en tiltrængt isolering, der er opsat ny belysning, og hoveddør er ordnet, så regnvand ikke løber ind på gulvet, hvilket var tilfældet før.

Meningen er, at Kristusfiguren, der i sin tid ved kirkens restaurering blev

nedtaget fra alteret, skal placeres på en sokkel i en »bue« med blå baggrund, således at den fremstår tydeligt ved indgang i kapellet. De to tiloversblevne stolerækker fra kirken, bliver malet i grå farve og placeret langs væggene i kapellet.

Da sommeren i år som bekendt har været meget fugtig, har murværket ikke kunnet tørre tilfredsstillende til, at arbejdet med kalkning og maling har kunnet færdiggøres, men vi håber meget på, at det snart kan ske.

*Ellinge menighedsråd
Inger Kildegaard*

Nyt fra formanden i Skellerup menighedsråd

Siden jeg sidst skrev, er der sket et og andet ved og i kirken, som jeg her vil fortælle om.

For at begynde med tårnet, så er der kommet nyt tag på i den nordlige side. Sydveggene er også blevet repareret. Der var gået fugt i muren, så kalken dryssede ned inde i kirken. Endvidere var der kommet nogle store revner i tårnhvælvingen inde i kirken, som blev udbedret samtidig.

Begge klokker er blevet repareret. Den ene klokke var ved at rive sig løs, så den slog meget ujævnt. Den anden havde samme symptomer. I forbindelse med istandsættelse af klokkerne fik vi lavet automatisk op- og ilukning af lugerne i

tårnet. Det betyder, at lugerne åbnes, når klokkerne går i gang med at slå, og lukker igen ved ophør. Derved undgår vi også, at fuglene bygger rede i tårnet. Som I nok har set, har vi lavet en affalds-plads overfor kirkens parkeringsplads. Folk fra amtet og Fredningsnævnet var her på besøg den 12. oktober og godkendte pladsen og de omgivelser, hvori den er placeret. Dermed skulle formaliteterne være i orden, så vi ret hurtigt kan tage den i brug. Der mangler bare nogle kummer til grus, perlesten og jord. Der skulle være plads til 40 m³ kompost årligt.

Frans Rasmussen

Møde for lokale foreninger

På initiativ af SSG&I blev der den 21. september afholdt et møde for repræsentanter fra alle lokale foreninger i Skellerup og Ellinge. Det var meningen med mødet at samle kræfterne i vores lokalområde for at få nye ideer til samvær i forskellige former og for at give nye tilbud til dem, der har andre interesser end dem, der er mulighed for at dyrke i øjeblikket. Der var også lagt op til sammen at overveje, hvordan tilflyttere til området kan bydes velkommen og integreres i det liv, der kan opleves som »sammenspist«.

Vore sogne var repræsenteret på mødet ved de to menighedsrådsformænd, og her følger et kort referat af mødets resultat:

Vedr. leje af Skellerup forsamlingshus

Efter at have læst indlægget i KirkeBladet nr. 3, 1998, er vi nødt til at kommentere det.

En stigning på 117% er ikke småpenge i en forening som vores.

Straks efter vi fik besked om stigningen, forsøgte vi at forhandle os frem til en løsning, som desværre ikke lykkedes.

*Bestyrelsen i
Skellerupegens Folkedansere*

I lokalsamfundet har vi en gruppe af unge, forældre og seniorer, som vi vil have fat i til mulige aktiviteter. Idéen med mødet var at lave en brainstorm, hvor alle ønsker og idéer blev fremlagt. De forslag, der blev fremlagt, var følgende:

- Skolens lokaler står åben for mulige aktiviteter, evt. kan faglokalerne benyttes i fritiden til en datacafé.
- Der kan laves ugentlige arrangementer, hvor børn og forældre deltager i fælles aktiviteter i skolens lokaler og afsluttes med spisning. Vi kan evt. kontakte Aunslev ØKUK, som kører arrangementet og få noget inspiration.
- Oprettelse af rulleskøjte- og skateboardbaner.
- En månedlig syng-sammen-aften, hvor der endvidere bliver fortalt om forfatteren til sangene.
- Dannelse af en seniorklub.

Der blev foreslået, at foreningerne m.v. i Skellerup og Ellinge sogne kunne være fælles om et blad, hvor der blandt andet skulle være en præsentation af den enkelte forening. Herved vil borgerne få et overblik over, hvilke aktiviteter, der tilbydes.

Endvidere er der ønske om at samle de eksisterende klub- og kirkeblade m.v. til ét blad, idet bladene ofte har problemer med indsamling af stof.

Næste møde afholdes 3. november kl. 19 på Skellerup skole.

Brev fra Chantale's far

Kære Ellinge!

Vi er meget glade for at kunne skrive dette brev for at takke jer og for at vide, hvordan I har det. Vi har det godt herovre! Chantal modtog jeres pengegave på 400 kr., som svarer til 35.120 franc, til hendes 4 års fødselsdag og til jul, som allerede er forbi. Vi takker jer varmt for det! Med disse penge har vi kunnet købe:

20 skåle majs a 7.500 F, 1 kjole a 1.500 f, tøj til moderen a 8.500 F, 1 kumme eller bassin a 7.500 F, 1 kjole a 5.000 F, 2 skåle ris a 700 F, tøj til faderen a 3.000 F, morgenmad a 1.420 F.

Chantale vil blive døbt i den katolske kirke næste måned.

Vi forlader jer her med vore bedste hilsner til jer.

*Kærlig hilsen
Barn og familie*

PS. Brevet er skrevet af barnets far, Agbokou Kodjovi.

Vi har siden sidste KirkeBlad modtaget to pengegaver til Adjovi Chantale Agboku på hver 100 kr. Dem takker vi for.

Sykredsen

Certificate no.	Sponsor copy	Centre no.
001811		DK1323
BØRNEfonden		
Date	30.06.98	Amount 200.00
To	Adjovi Chantale Agbokou	17560
Spon. Centre	053760	Case no. 000569 Birthdate 40794 Sex
Centre	Djigbodi Centre	
From	Skellerup-Ellinge M	Account no. 501209539
<i>La m... AK... wa Ce 27/07/98</i>		
Purpose of gift	Belated Birthday	
Gift type	36	Gift date 16.06.98

Foredrags- foreningens program 1998/99

Onsdag den 18. november kl. 19,30
i Skellerup forsamlingshus
Medlem af Folketinget Helga Moos,
Als: »Bøvl«.
I samarbejde med Ellinge-Skellerup
menighedsråd.

Onsdag den 20. januar kl. 19,30
i Ellinge forsamlingshus
Den syngende Maler fra Harndrup syn-
ger og fortæller om Sigfred Pedersen.

Tirsdag den 16. februar kl. 19,30
i Ellinge forsamlingshus
Hanne Skålum og Claus Bastrup:
»Gadebørn i Mozambique«.

Torsdag den 11. marts kl. 19,30
i Skellerup forsamlingshus
Tidligere forstander Frederik Christen-
sen, Kerteminde: »Vor tid«.

I forbindelse med det sidste foredrag
afholdes generalforsamling.

Jule-syng- sammen i Ellinge kirke

Tirsdag den 1. december 1998 kl. 20,00
synger vi julen ind i Ellinge kirke sam-
men med sangkoret Fionia fra Odense.
Udover en række fællessalmer vil koret
optræde med et blandet program bestå-
ende af julesange både med og uden
orgel. Ved orglet sidder organist Lars
Hansen fra Vor Frelsers Kirke i Oden-
se. Dirigent er Lene Dam Damsgaard.
Der er fri entré.

Julemusik i Skellerup kirke

Mandag den 14. december kl. 20,00 er
der orgelkoncert i Skellerup kirke. ved
orglet sidder Tore Bjørn Larsen, som
vil spille julemusik for orgel. Tore Bjørn
Larsen er organist ved Ollerup kirke,
men er også kendt for sine kompositio-
ner for såvel orgel som symfoniorke-
ster. Der er fri entré.

